

muen, naar det blot iagttages, at de forskellige Indtægter ansættes i det rette Forhold til hinanden. Jeg tog 10 Personer, som hver havde en Indtægt paa 8,000 Kr., og jeg tænkte mig dem da ansatte til 4,000 Kr. i Skatteindtægt, altsaa Halvdelen af deres virkelige Indtægt. Men jeg vil bede det ærede Medlem regne ud, om Resultatet ikke bliver akkurat det samme, hvis han tager 1,000 Skatteydere med forskellige Indtægter og sætter Skatteindtægten for dem alle til Halvdelen af den, de virkelig have haft. Saa bliver Resultatet det, at Skatteprocenten — eller hvis jeg skal udtrykke mig korrekt Ligningsprocenten — blot bliver saa meget højere. Til Kommunen kommer hver enkelt af de 1,000 Skatteydere til at svare nøjagtig det samme i Skat, som om han var ansat til sin virkelige Indtægt, men Staten faar fra denne Kommune ikke en Gang det halve af, hvad den burde have haft i Skat, thi ikke blot beskattes kun Halvdelen af Indtægten, men Progressionen i Statsskatten forrykkes ganske. Kommunens Skatteforhold — det Beløb i Kroner, der skal lignedes som personlig Skat — svare nøjagtig til det Beløb, som skulde paalignes efter det saakaldte „Kontingentsystem“. Det kende vi fra Krigsskatten i 1865 og 1867, og om dette System har jeg netop i Aftes læst i „Finansvidenskab“ af det ærede 9de kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen), der jo er Autoritet paa dette Omraade, at: „For de fleste Borgere kan det være ligegyldigt, at man ikke fremdrager Indtægterne, thi naar Indtægtsansættelsen er mild, bliver Procenten saa meget højere, men det gaar ud over Folk med faste, aabenlyse Indtægter, f. Eks. Embedsmænd“. Og det er dem, jeg selv undtog i mit Foredrag, thi dem kan man ikke sætte under den Indtægt, de vides at have haft. Nu siger det ærede Medlem, at disse Personer, som have faste Indtægter, ere interesserede i, at de andre komme til at svare efter deres sande Indtægt. Det er rigtigt nok, at de ere interesserede i det; men ere de overhovedet repræsenterede i Ligningsmyndigheden? Det er jo en Tilfældighed, hvis de ere det, og ere de det, kunne de saa overhovedet skønne over de andres Indtægter og sætte deres Mening igennem? Jeg tror, at det vil vise sig, at der er en Mængde Gaardmænd, endogsaa paa store Gaarde, der staa lavere i Skat end Landpostbudet i deres Kommune. Men om Landpostbudet vil kunne sætte sin Villie igennem, naar han mener, de andre ere ansatte for lavt, saaledes at de blive satte

højere, det er et ganske andet Spørgsmaal, og det har jeg i alt Fald ikke hørt noget om.

Saa gjorde det ærede Medlem gældende, at det ikke er rigtigt, hvad jeg sagde, at Kommunen først paaligner Kommuneskatten og saa Statsskatten, og det ærede Medlem anførte Lovens Bestemmelse, som i øvrigt er mig vel bekendt, som Bevis for det modsatte. Ja, men Forholdet er dog dette, hvad der ogsaa fremgaar af Loven, at Kommunen er den, der, i samme Øjeblik dens Ligningsmyndighed, altsaa paa Landet Sogneraadene, ansætter Indkomsten, har ansat den saavel til Statsskat som til Kommuneskat i Overværelse af et Skatteraadmedlem; saa foretages den endelige Ansættelse sammen med Skatteraadet for de Ansættelsers Vedkommende, imod hvilke Skatteraadet eventuelt har gjort Indvending. Hvad jeg har udtalt Ønske om, er, at Ansættelsen af Nettoindtægten foretages af *Statens Organer* med Vejledning af den kommunale stedlige Ligningsmyndighed, som bag efter har den Opgave at forhøje og nedsætte, altsaa fremkalde Ligningsprocenten i Henhold til den kommunale Skattelovs § 7. Efter Lovforslaget skal der oprettes et Landsoverskatteraad. Jeg kan ikke benægte, at det kan faa nogen Betydning, især hvor der er Tale om Erhvervsskattens Fordeling eller Lovens principielle Forstaaelse om Erhvervsskatten, altsaa Forholdet til Opholdskommunens Beskatningsret, men at det skulde kunne faa nogen som helst Indflydelse paa Bedringen eller Forandringen i de Forhold, der nu ere gjorte til Genstand for Kritik, kan jeg ikke indse. Jeg tror, at hvis vi gennem denne Institution skulde fremkalde nogen Bedring, maatte den sammensættes væsentlig anderledes og faa væsentlig andre Opgaver end dem, der ere tiltænkte den i Lovforslaget.

Jeg vil endnu anføre, at det forekommer mig, at det *kan* ikke gaa rigtig til paa den nuværende Maade. Det fremgaar, synes jeg, klart af nogle Tal, som jeg i Aftes har uddraget af Statistisk Bureaus Arbejde. Jeg haaber, at det maa vise sig, at disse Tal ere rigtige, jeg har ikke faaet Tid til at lade dem kontrolere af Andenmand. Skulde det ved en saadan Undersøgelse vise sig, at jeg paa et eller andet Punkt var kommet til et urigtigt Tal, skal jeg ved første Lejlighed selv gøre opmærksom derpaa. Men jeg har al Grund til at tro, at Tallene ere rigtige. Jeg har da fundet følgende: Fremgangen fra 1903—08 i Indtægterne for alle Personer